

## INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r., poz. 613 z późn. zm.) oraz § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. z 2015 r., poz. 643) Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko – przedstawione we wniosku z dnia 6 czerwca 2016 r. (data wpływu 13 czerwca 2016 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie zwolnienia od podatku świadczonych usług pośrednictwa ubezpieczeniowego – **jest prawidłowe.**

### UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2016 r. został złożony ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej odnośnie podatku od towarów i usług w zakresie zwolnienia od podatku świadczonych usług pośrednictwa ubezpieczeniowego.

**We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.**

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego. Wnioskodawca posiada zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na wykonywanie działalności agencyjnej. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca posiada kwalifikacje niezbędne do wykonywania czynności agencyjnych określonych w ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Wnioskodawca podjął współpracę z inną spółką posiadającą zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na wykonywanie działalności agencyjnej (dalej: Spółka), jako podwykonawca tej Spółki.

W ramach współpracy ze Spółką do zadań Wnioskodawcy należeć będzie wykonywanie czynności agencyjnych (dalej: „Czynności”) wynikających z art. 4 pkt 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. W ramach ww. Czynności do Wnioskodawcy należeć będzie w szczególności:

i. prezentowanie aktualnej oferty produktów ubezpieczeniowych Towarzystw Ubezpieczeniowych współpracujących ze Spółką;  
ii. pozyskiwanie klientów na produkty ubezpieczeniowe objęte umową,  
iii. wykonywanie procedur związanych z przygotowaniem i realizacją produktów ubezpieczeniowych, w zakresie i w formie określonej w umowie pomiędzy określonym Towarzystwem Ubezpieczeń a Spółką, w tym:

- informowanie klientów o zakresie ubezpieczenia, wysokości sumy ubezpieczenia, wysokości składki ubezpieczeniowej, terminach płatności rat składek, wszystkich informacjach zawartych w ofercie produktu ubezpieczeniowego oraz przewidzianych prawem, w tym w szczególności o informacjach wymaganych przez ustawę o pośrednictwie ubezpieczeniowym,
- doręczanie klientom dokumentów niezbędnych do zawarcia umowy ubezpieczenia, w tym określających Ogólne Warunki Ubezpieczenia, na jakich umowa ubezpieczenia może zostać zawarta,
- udzielanie klientom pomocy i wyczerpujących informacji dotyczących dokumentów niezbędnych do zawarcia umowy ubezpieczenia, w tym udzielanie pomocy i informacji dotyczących sposobu wypełniania wniosków

ubezpieczeniowych oraz innych formularzy dokumentów udostępnionych przez Towarzystwo Ubezpieczeń,

- wystawianie polis i innych dokumentów ubezpieczeniowych, zgodnie z instrukcjami obowiązującymi w Towarzystwie Ubezpieczeń,
- przyjmowanie od klientów wpłat składek i przekazywanie ich do Towarzystwa Ubezpieczeń,
- weryfikowanie uzyskanych od klienta danych wymaganych przez Towarzystwo Ubezpieczeń mających wpływ na wyliczenie składki ubezpieczeniowej,
- niezwłoczne doręczanie klientom polis ubezpieczeniowych oraz innych dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia i objęcie ochroną przez Towarzystwo Ubezpieczeń,
- monitorowanie wpłat należności od klienta za kolejne raty umowy ubezpieczeniowej,

iv. dystrybucja ulotek o treści zaakceptowanej uprzednio przez Spółkę lub Towarzystwo Ubezpieczeń,

v. kolportaż materiałów promocyjnych przygotowanych przez Spółkę lub Towarzystwo Ubezpieczeń,

vi. kształtowanie pozytywnego wizerunku Spółki oraz Towarzystwa Ubezpieczeń wśród klientów przy zachowaniu najwyższej staranności i jakości.

W zamian za wykonywanie Czynności Wnioskodawca będzie uzyskiwał od Spółki wynagrodzenie, które stanowić będzie część wynagrodzenia otrzymanego przez Spółkę od Towarzystwa Ubezpieczeń za wykonane na rzecz Towarzystwa czynności agencyjne. Czynności określone w umowie pomiędzy Wnioskodawcą a Spółką Wnioskodawca wykonuje w imieniu i na rzecz Spółki, z tym jednak zastrzeżeniem, że końcowym i rzeczywistym beneficjentem tych Czynności jest Towarzystwo Ubezpieczeń.

**W związku z powyższym zadano następujące pytanie:**

Czy w przedstawionym stanie faktycznym sprawy czynności wykonywane przez Wnioskodawcę na rzecz Spółki podlegać będą zwolnieniu od podatku od towarów i usług?

W ocenie Wnioskodawcy, w przedstawionym stanie faktycznym czynności wykonywane przez Wnioskodawcę na rzecz Spółki podlegać będą zwolnieniu od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o VAT.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega odpłatna dostawa towarów odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Stosownie do treści art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o VAT, zwalnia się od podatku usługi ubezpieczeniowe, usługi reasekuracyjne i usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, a także usługi świadczone przez ubezpieczającego w zakresie zawieranych przez niego umów ubezpieczenia na cudzy rachunek, z wyłączeniem zbywania praw nabytych w związku z wykonywaniem umów ubezpieczenia i umów reasekuracji.

W myśl art. 43 ust. 13 ustawy o VAT, zwolnienie od podatku stosuje się również do świadczenia usługi stanowiącej element usługi wymienionej w ust. 1 pkt 7 i 37-41, który sam stanowi odrębną całość i jest właściwy oraz niezbędny do świadczenia usługi zwolnionej zgodnie z ust. 1 pkt 7 i 37-41.

Przepisu ust. 13 nie stosuje się do świadczenia usług stanowiących element usług pośrednictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 37-41, o czym stanowi art. 43 ust. 14 ustawy o VAT.

Natomiast zgodnie z art. 43 ust. 15 ustawy o VAT, zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, 12 i 37-41 oraz w ust. 13, nie mają zastosowania do:

1. czynności ściągania długów, w tym factoringu;
2. usług doradztwa;
3. usług w zakresie leasingu.

Powyższe zwolnienia uregulowane zostały w ustawie o podatku od towarów i usług wskutek implementacji odpowiednich przepisów Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 2006 r., Nr 347, poz. 1 z późn. zm.), zwanej dalej Dyrektywą.

W myśl art. 135 ust. 1 lit. a Dyrektywy, państwa członkowskie zwalniają transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z usługami pokrewnymi świadczonymi przez brokerów ubezpieczeniowych agentów ubezpieczeniowych. Wskazać należy, iż Dyrektywa nie podaje definicji transakcji ubezpieczeniowych, ani usług pokrewnych świadczonych przez maklerów i pośredników ubezpieczeniowych.

„Czynność ubezpieczeniowa”, w ogólnie przyjętym rozumieniu, charakteryzuje się tym, że ubezpieczyciel, w zamian za wcześniejsze opłacenie składki ubezpieczeniowej, zobowiązuje się w przypadku wystąpienia ryzyka objętego umową ubezpieczenia do spełnienia na rzecz ubezpieczonego świadczenia określonego w momencie zawarcia umowy.

W zakresie transakcji ubezpieczeniowych Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-8/01 orzekł, że istotą transakcji ubezpieczeniowej jest w ogólnym rozumieniu to, że ubezpieczyciel zobowiązuje się, w przypadku, gdy zaistnieje ryzyko objęte ubezpieczeniem, świadczyć ubezpieczonemu usługę uzgodnioną podczas zawierania umowy w zamian za uprzednią wpłatę składki (sprawy: Card Protection Plan C-349/96, paragraf 17 I Skandia C240/99, paragraf 37).

Czynność ubezpieczeniowa, w każdym przypadku związana jest z istnieniem stosunku umownego między usługodawcą a osobą, której ryzyko jest objęte ubezpieczeniem.

Z kolei, w sprawie C-453/05 TSUE stwierdził, że „pośrednictwo stanowi działalność polegającą na pośredniczeniu, która może obejmować między innymi wskazywanie stronie danej umowy okazji do zawarcia takiej umowy, przy czym celem takiej działalności jest uczynienie wszystkiego, co niezbędne, aby dwie strony zawarły umowę, a sam pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy. Zatem pojęcie pośrednictwa nie wymaga koniecznie, aby pośrednik działający jako subagent agenta głównego kontaktował się bezpośrednio z dwiema stronami umowy, aby negocjować wszystkie klauzule, jednakże pod warunkiem, że jego działalność nie ogranicza się do zobowiązania do wykonania części czynności faktycznych związanych z umową”.

Z treści art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy wynika, że prawodawca zwolnił od podatku również usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym pośrednictwo ubezpieczeniowe polega na wykonywaniu przez pośrednika za wynagrodzeniem czynności faktycznych lub czynności prawnych związanych z zawieraniem lub wykonywaniem umów ubezpieczenia.

Działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego dotyczy działalności wykonywanej przez pośrednika, który nie zajmuje miejsca jakiegokolwiek ze stron umowy, dotyczącej produktu ubezpieczeniowego. Powinna to być usługa wykonana na rzecz strony umowy oraz opłacona przez nią jako odrębna działalność pośrednictwa. Pośrednictwo ma na celu dokonanie wszelkich niezbędnych

czynności faktycznych lub czynności prawnych związanych z zawieraniem lub wykonywaniem umów ubezpieczenia.

Stanowisko Wnioskodawcy w tym zakresie potwierdza TSUE w wyroku z dnia 3 kwietnia 2008 r. w sprawie C-124/07 J.C.M. Beheer BV, w którym Trybunał podkreślił, że: okoliczność, że pośrednik ubezpieczeniowy nie pozostaje w bezpośrednim stosunku ze stronami umowy ubezpieczenia lub reasekuracji, do zawarcia której się przyczynia, lecz pozostaje z nimi jedynie w pośrednim stosunku, za pośrednictwem innego podatnika, który sam pozostaje w bezpośrednim stosunku z jedną ze stron tej umowy i z którym pośrednik ubezpieczeniowy jest związany umownie, nie wyklucza, by świadczone przez niego usługi były zwolnione od podatku od wartości dodanej.

W ocenie Wnioskodawcy zakres czynności wykonywanych przez niego na rzecz Spółki odpowiada zakresowi przedmiotowemu definicji pośrednictwa ubezpieczeniowego określonego w ustawie o pośrednictwie ubezpieczeniowym, pomimo że czynności te wykonywane są na rzecz innego podmiotu niż poszukujący ochrony ubezpieczeniowego czy zakład ubezpieczeń. Zawarte w art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o VAT zwolnienie ma charakter wyłącznie przedmiotowy, a nie podmiotowy, tj. zwolnieniem są objęte konkretne czynności wskazane w tym przepisie.

Z treści art. 43 ust. 13 ustawy o VAT wynika, że zwolnienie od podatku stosuje się również do świadczenia usługi stanowiącej element usługi wymienionej w ust. 1 pkt 7 i 37-41, który sam stanowi odrębną całość i jest właściwy oraz niezbędny do świadczenia usługi zwolnionej zgodnie z ust. 1 pkt 7 i 37-41. Przepisu ust. 13 nie stosuje się do świadczenia usług stanowiących element usług pośrednictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 37-41 (art. 43 ust. 14 ustawy o VAT).

W ocenie Wnioskodawcy jego działalność nie może zostać potraktowana jako świadczenie usługi stanowiącej element usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego. Przedstawione przez Wnioskodawcę Czynności stanowią pośrednictwo ubezpieczeniowe sensu stricto i w konsekwencji nie może do nich znaleźć zastosowanie art. 43 ust. 14 ustawy o VAT.

Ustawa o VAT nie wskazuje, co należy rozumieć pod pojęciem działalności stanowiącej element usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego. Zdaniem Wnioskodawcy elementy składowe usługi pośrednictwa są wyłączone ze zwolnienia z opodatkowania w przypadku, gdy są to elementy polegające na wykonaniu określonych, jednostkowych czynności pośrednictwa ubezpieczeniowego, które same w sobie - w sensie przedmiotowym - nie stanowią usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Wnioskodawca działając w imieniu i na rzecz Spółki wykonuje w zakresie prowadzonej działalności szereg powiązanych czynności, które kompleksowo zmierzają do zawarcia umowy ubezpieczeniowej. Wnioskodawca w związku z powyższym nie będzie świadczyć na rzecz Spółki określonej jednej czynności i usługi stanowiącej element pośrednictwa ubezpieczeniowego, a będzie zajmował się kompleksową obsługą w tym zakresie.

W konsekwencji zdaniem Wnioskodawcy wykonywane przez niego Czynności będą usługami w zakresie pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych, które podlegają zwolnieniu od podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy o VAT. Bez znaczenia jest przy tym fakt, że Czynności Wnioskodawca wykonywać będzie jako podwykonawca Spółki, czyli w jej imieniu i na jej rzecz. Zakres wykonywanych czynności i ich charakterystyka wskazują bowiem, że Wnioskodawca świadczyć będzie usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego, których celem jest pozyskanie jak największej ilości klientów na rzecz Towarzystwa Ubezpieczeń.

**W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.**

Zgodnie o art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2016 Nr 710 z późn. zm.), opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

W myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy wynika, że przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7 (...).

Podstawowa stawka podatku od towarów i usług, stosownie do treści art. 41 ust. 1 ustawy, wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

Jednakże zgodnie z art. 146a pkt 1 ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., z zastrzeżeniem art. 146f, stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

Zarówno w treści ustawy, jak i przepisów wykonawczych do niej, ustawodawca przewidział opodatkowanie niektórych czynności stawkami obniżonymi lub zwolnienie od podatku.

Według art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy, zwalnia się od podatku usługi ubezpieczeniowe, usługi reasekuracyjne i usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, a także usługi świadczone przez ubezpieczającego w zakresie zawieranych przez niego umów ubezpieczenia na cudzy rachunek, z wyłączeniem zbywania praw nabytych w związku z wykonywaniem umów ubezpieczenia i umów reasekuracji.

Zgodnie z art. 43 ust. 13 ustawy, zwolnienie od podatku stosuje się również do świadczenia usługi stanowiącej element usługi wymienionej w ust. 1 pkt 7 i 37-41, który sam stanowi odrębną całość i jest właściwy oraz niezbędny do świadczenia usługi zwolnionej zgodnie z ust. 1 pkt 7 i 37-41. Przepisu ust. 13 nie stosuje się do świadczenia usług stanowiących element usług pośrednictwa, o których mowa w ust. 1 pkt 7 i 37-41 (art. 43 ust. 14 ustawy).

Ponadto, jak wynika z przepisu art. 43 ust. 15 ustawy, zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 7, 12 i 37-41 oraz w ust. 13, nie mają zastosowania do:

1. czynności ściągania długów, w tym factoringu;
2. usług doradztwa;
3. usług w zakresie leasingu.

W pierwszej kolejności należy określić jakie czynności miał na myśli prawodawca formułując w art. 43 ust. 1 pkt 37 zwolnienie dla świadczonych usług ubezpieczeniowych, usług reasekuracyjnych i usług pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

Stosownie do art. 135 ust. 1 lit. a) Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. UE L z 2006 r. Nr 347.1 ze zm.), państwa członkowskie zwalniają następujące transakcje: transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, wraz z usługami pokrewnymi świadczonymi przez brokerów ubezpieczeniowych i agentów ubezpieczeniowych.

W tym miejscu wskazać należy, że terminy używane do określenia zwolnień podatku przewidziane w artykule 13 Dyrektywy muszą być wiernie interpretowane, jako że stanowią wyjątki od ogólnej zasady, która mówi, że podatek VAT pobierany jest od każdej usługi świadczonej odpłatnie przez podatnika (patrz w szczególności sprawa 348/87 Stichting Uitvoering Financiele Acties (1989) ECR 1737, paragraf 13 i sprawa C-287/00 Commission v Germany (2002) ECR I-5811, paragraf 43).

Dyrektywa nie podaje definicji transakcji ubezpieczeniowych ani usług pokrewnych świadczonych przez maklerów i pośredników ubezpieczeniowych.

Natomiast, „czynność ubezpieczeniowa”, w ogólnie przyjętym rozumieniu, charakteryzuje się tym, że ubezpieczyciel, w zamian za wcześniejsze opłacenie składki ubezpieczeniowej, zobowiązuje się w przypadku wystąpienia ryzyka objętego umową ubezpieczenia do spełnienia na rzecz ubezpieczonego świadczenia określonego w momencie zawarcia umowy.

Czynność ubezpieczeniowa, w każdym wypadku związana jest z istnieniem stosunku umownego między usługodawcą, który domaga się zwolnienia (od podatku) a osobą, której ryzyko jest objęte ubezpieczeniem, czyli ubezpieczonym.

Jeśli chodzi o transakcje ubezpieczeniowe TSUE w sprawie C-8/01 orzekł jednak, że istotą transakcji ubezpieczeniowej jest w ogólnym rozumieniu, iż ubezpieczyciel zobowiązuje się, w przypadku, gdy zaistnieje ryzyko objęte ubezpieczeniem, świadczyć ubezpieczonemu usługę uzgodnioną podczas zawierania umowy w zamian za uprzednią wpłatę składki (sprawy: Card Protection Plan C-349/96, paragraf 17 i Skania C-240/99, paragraf 37).

Trybunał wprawdzie orzekł, że wyrażenie „transakcje ubezpieczeniowe” nie obejmuje wyłącznie transakcji dokonywanych przez samych ubezpieczycieli, ale zasadniczo jest na tyle obszerne, że obejmuje zapewnienie ochrony ubezpieczeniowej przez podatnika, który sam nie jest ubezpieczycielem, ale w kontekście polisy blokowej dostarcza swoim klientom taką ochronę, korzystając z wpływów od ubezpieczyciela, który przyjmuje na siebie ryzyko objęte w ubezpieczeniu (sprawy: Card Protection Plan, paragraf 22 i Skandia, paragraf 38). Jednak w akapicie 41 sprawy Skandia Trybunał podtrzymał stanowisko, że zgodnie z definicją transakcji ubezpieczeniowych zawartą w akapicie 39 niniejszego wyroku okazuje się, że tożsamość osoby, której świadczy się usługę, jest istotna w rozumieniu definicji rodzaju usług objętych artykułem 13B(a) Szóstej Dyrektywy i że transakcja ubezpieczeniowa nieodzownie pociąga za sobą istnienie umowy między dostawcą usługi ubezpieczeniowej i osobą, która jest ubezpieczona na wypadek ryzyka, czyli ubezpieczonym.

Z opisu sprawy wynika, że Wnioskodawca posiada zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na wykonywanie działalności agencyjnej. Wnioskodawca podjął współpracę z inną spółką posiadającą zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na wykonywanie działalności agencyjnej, jako podwykonawca tej Spółki. W ramach współpracy ze Spółką do zadań Wnioskodawcy należeć będzie wykonywanie czynności agencyjnych wynikających z art. 4 pkt 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Do zadań Wnioskodawcy należeć będzie wykonywanie czynności agencyjnych wynikających z art. 4 pkt 1 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. W ramach ww. Czynności do Wnioskodawcy należeć będzie w szczególności: prezentowanie aktualnej oferty produktów ubezpieczeniowych Towarzystw Ubezpieczeniowych współpracujących ze Spółką, pozyskiwanie klientów na produkty ubezpieczeniowe objęte umową, wykonywanie procedur związanych z przygotowaniem i realizacją produktów ubezpieczeniowych, w zakresie i w formie określonej w umowie pomiędzy określonym Towarzystwem Ubezpieczeń a Spółką.

Wątpliwości Wnioskodawcy sprowadzają się do rozstrzygnięcia kwestii możliwości zastosowania zwolnienia od podatku dla świadczonych usług pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Biorąc pod uwagę opis sprawy stwierdzić należy, że Wnioskodawca nie wykonuje czynności ubezpieczeniowych. Czynność ubezpieczeniowa, w ogólnie przyjętym rozumieniu, charakteryzuje się tym, że ubezpieczyciel, w zamian za wcześniejsze opłacenie składki ubezpieczeniowej, zobowiązuje się w przypadku wystąpienia ryzyka objętego umową ubezpieczenia do spełnienia na rzecz ubezpieczonego świadczenia określonego w momencie zawarcia umowy.

Zainteresowany nie występuje także w roli ubezpieczyciela, który w przypadku wystąpienia ryzyka objętego umową ubezpieczenia będzie zobowiązany do świadczenia na rzecz ubezpieczonego klienta.

Zauważyć należy, iż „czynność ubezpieczeniowa”, w każdym wypadku związana jest z istnieniem stosunku umownego między ubezpieczycielem, który na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług może korzystać ze zwolnienia z tego podatku, a osobą, której ryzyko jest objęte ubezpieczeniem, czyli ubezpieczonym. Natomiast z opisu sprawy wynika, iż między Wnioskodawcą a klientami nie zaistnieje żaden stosunek prawny ubezpieczenia.

Wnioskodawca nie świadczy również usług reasekuracyjnych, polegających na wykonywaniu czynności związanych z przyjmowaniem ryzyka cedowanego przez zakład ubezpieczeń lub przez zakład reasekuracji oraz dalsze cedowanie przyjętego ryzyka.

Z treści art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy wynika, iż prawodawca zwolnił od podatku również usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych.

Czynności wykonywane przez pośrednika ubezpieczeniowego dotyczą czynności wykonywanych w imieniu lub na rzecz zakładu ubezpieczeń (agencyjne) oraz czynności wykonywanych w imieniu lub na rzecz podmiotu poszukującego ochrony ubezpieczeniowej (brokerskie).

Działalność pośrednictwa ubezpieczeniowego dotyczy działalności wykonywanej przez pośrednika, który nie zajmuje miejsca jakiegokolwiek strony umowy dotyczącej produktu finansowego. Usługa pośrednictwa ubezpieczeniowego to usługa wykonana na rzecz strony umowy oraz opłacona przez nią jako odrębna działalność pośrednictwa. Pośrednictwo ma zatem na celu dokonanie wszelkich niezbędnych czynności, które umożliwiłyby zawarcie przez obie strony umowy, przy czym pośrednik nie realizuje w stosunku do treści umowy żadnego własnego interesu.

Natomiast zasadniczym kryterium, pozwalającym na ustalenie, czy dana osoba jest pośrednikiem ubezpieczeniowym, czy też nie, jest charakter wykonywanych przez nią czynności wewnętrznych. W sprawie C-124/07 pomiędzy J.C.M. Beheer B.V. a Staatssecretaris van Financien TSUE zwrócił uwagę, że przepisy wspólnotowe nie zawierają żadnych wskazówek odnoszących się do stosunku pomiędzy brokerem lub pośrednikiem ubezpieczeniowym a stronami umowy ubezpieczeniowej, do której się przyczynił. Stwierdzenie posiadania statusu brokera lub pośrednika ubezpieczeniowego zależy zatem od cech badanej działalności.

Z kolei, w sprawie C-453/05 TSUE stwierdził, że „pośrednictwo stanowi działalność polegającą na pośredniczeniu, która może obejmować między innymi wskazywanie stronie danej umowy okazji do zawarcia takiej umowy, przy czym celem takiej działalności jest uczynienie wszystkiego, co niezbędne, aby dwie strony zawarły umowę, a sam pośrednik nie ma żadnego interesu w zakresie treści umowy. Zatem pojęcie pośrednictwa nie wymaga koniecznie, aby pośrednik działający jako subagent agenta głównego kontaktował się bezpośrednio z dwiema stronami umowy, aby negocjować wszystkie klauzule, jednakże pod warunkiem że jego działalność nie ogranicza się do zobowiązania do wykonania części czynności faktycznych związanych z umową”.

Z uzasadnienia wyroku w sprawie CSC Financial Services Ltd. (wyrok TSUE z dnia 13 grudnia 2001 r., C-235/00), która to spółka świadczyła usługi typu call center na rzecz instytucji finansowych. Trybunał podjął się też próby konstruowania definicji samego pośrednictwa. Pośrednikiem jest więc podmiot niebędący żadną ze stron umowy, ale świadczący usługę na rzecz strony w zamian za wynagrodzenie. W skład usługi wchodzić może zwłaszcza prowadzenie negocjacji. Celem pośrednictwa jest zaś uczynienie wszystkiego co niezbędne, by dwie strony zawarły umowę. Z kolei nie może być mowy o pośrednictwie wówczas, gdy jedna ze stron umowy zleca tylko podwykonawcy część czynności faktycznych.

Kontynuując kwestię odróżnienia pośrednictwa od innych usług, warto przytoczyć wyrok w sprawie Volker Ludwig (wyrok TSUE z dnia 21 czerwca 2007 r., C-453/05). Niemiecki podatnik był subagentem, działającym na rzecz spółki DVAG,

która z kolei występowała w imieniu instytucji kredytowej. Zakres czynności V. Ludwiga obejmował wyszukiwanie klientów, prowadzenie z nimi rozmów, przedstawienie oferty. W przypadku zawarcia umowy kredytu DVAG otrzymywała prowizję od instytucji kredytowej V. Ludwig zaś – prowizję od DVAG. Zdaniem TSUE ani okoliczność działania podatnika jako subagenta, ani dokonywanie dodatkowo doradztwa majątkowego (które jeśli ma charakter pomocniczy, to dzieli skutki podatkowe pośrednictwa kredytowego) – zwolnienia nie wykluczają. Trybunał wyszedł też z zasady neutralności VAT, zauważając, że podatnicy muszą mieć możliwość wyboru modelu organizacyjnego, który ekonomicznie byłby dla nich najbardziej odpowiedni, nie narażając się na opodatkowanie czynności (wyrok TSUE z dnia 25 lutego 1999 r., C-349/96).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że w przedstawionym stanie faktycznym głównym celem świadczonych przez Wnioskodawcę usług jest pozyskanie klienta na rzecz Spółki (firmy brokerskiej), która z kolei działa na rzecz Towarzystwa Ubezpieczeniowego w celu zawarcia umowy z klientem w zakresie ochrony ubezpieczeniowej. Wykonywane w ramach zawartej umowy czynności dodatkowe opisane w stanie faktycznym nie stanowią samodzielnych usług lecz są czynnościami pomocniczymi do świadczenia głównego usług pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Uwzględniając powyższe, wskazane we wniosku usługi, świadczone przez Wnioskodawcę korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 37 ustawy, jako usługi pośrednictwa w świadczeniu usług ubezpieczeniowych.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, Al. Zwycięstwa 16/17, 80-219 Gdańsk, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2016 r., poz. 718). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Bydgoszczy, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Toruniu, ul. Św. Jakuba 20, 87-100 Toruń.